

בש"פ 4001/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 4001/17

לפני:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וסעיפים 10 ו-10יב לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

כ"ב באייר התשע"ז (18.5.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד נעימה חינואי-כראם
עו"ד אורי בן נתן

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) וסעיפים 10 ו-10יב לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

1. כנגד המשיב, קטין יליד שנת 2000, הוגש ביום 23.11.2016 כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

על פי כתב האישום, ביום 14.11.2016 המשיב יצר קשר עם המתלונן, יליד שנת 1999, בנוגע לחוב כספי בסך 2000 ₪ שהלה חייב לו, והשניים סיכמו להיפגש. המשיב המתין למתלונן במקום המפגש יחד עם אחר, וכשפגש במתלונן ביקש ממנו להתלוות עמו הצידה. המשיב שאל את המתלונן אודות החוב, וכשהאחרון השיב כי יוכל לשלמו רק בתשלומים, דקר המשיב את המתלונן בחזה בפלג גופו העליון ונמלט מהמקום יחד עם האחר. כתוצאה מהדקירה סבל המתלונן, בין היתר, מפצע כניסה ויציאה מהקיבה ודימום פעיל באזור עורק הטחול. המתלונן נזקק לניתוח במהלכו

בוצעה כריתה של הלב לב הדיסטלי. נכון למועד הגשת כתב האישום, נותר המתלונן מאושפז בבית החולים.

2. הליכי המעצר: עיקרי הליך המעצר בעניינו של המשיב הובאו בהחלטת השופט י' דניצגר בבש"פ 333/17 מיום 31.1.2017. בתמצית, במסגרת הליכי המעצר בית המשפט הורה ביום 8.12.2016 על עריכת אבחון פסיכולוגי על פי המלצת תסקיר שירות המבחן לנוער. בתסקיר משלים מיום 15.12.2016 המליץ שירות המבחן על השמת המשיב בחלופה מוסדית, אך הדבר לא הסתייע בהעדר הסכמה מצד המשיב ואמו. ביום 29.12.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, לאחר שמצא כי לא ניתן להבטיח שחלופת המעצר המוצעת תמנע מהמשיב לבצע מעשי אלימות ותבטיח את שלום הציבור במידה מספקת.

על החלטה זו הגיש המשיב ערר אשר נדון בפני בית משפט זה (בש"פ 333/17 הנזכר לעיל). נבחנה האפשרות להשמתו של המשיב במסגרת חוץ ביתית לתקופה זמנית ושירות המבחן התבקש להציע תוכנית לשילוב המשיב במסגרת טיפולית במקביל למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית סבו וסבתו. בסופו של יום, דחה בית המשפט את הערר בקבעו כי אין מנוס מהותרת המשיב במעצר מאחורי סורג וברית.

3. ההליך העיקרי: כתב האישום הוקרא ביום 13.12.2016 והדיון נדחה למענה. ביום 8.1.2017 ביקש ב"כ המשיב דחייה על מנת למצות את הליך המעצר והדיון נדחה ליום 29.1.2017. ביום 23.2.2017 הועברה תעודת חיסיון לב"כ המשיב והדיון נדחה פעמיים ליום 6.3.2017. במועד זה נקבעו מועדים להוכחות בימים 30.4.2017 ו-8.5.2017. ביום 30.4.2017 העידו שניים מעדי התביעה וביום 8.5.2017 העיד המתלונן. בשל אילוצי ב"כ המשיב, עדות המתלונן הופסקה והושלמה בישיבה ביום 9.5.2017. כיום נותרו עוד שני עדי תביעה בלבד, ובית המשפט ציין בהחלטתו כי ככל שיומנו יאפשר זאת, אף יוקדם דיון ההוכחות הקבוע ליום 27.6.2017.

4. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה טענה המבקשת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה אשר באה לידי ביטוי אף בתסקירי שירות המבחן. הקושי בשחרור לחלופות המעצר המוצעות, מצדיק לשיטתה את המשך מעצרו של המשיב.

המשיב התנגד לבקשה וטען, בין היתר, כי המתלונן סיים להעיד ואף שינה את עדותו; כי המשפט לא יסתיים בתקופת ההארכה המתבקשת; וכי ניתן להסתפק בחלופת המעצר בבית סבו וסבתו.

5. בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות והזכות לחירות של הנאשם לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור ובטחונו. במסגרת זו על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות המשפט, ובמקרה דנן, המשפט מתנהל כסדרו, בקצב משביע רצון ופרשת התביעה עומדת להסתיים. אלא שכאשר בעצור קטין עסקינן, יש ליתן משקל מיוחד לעובדת קטינותו, תוך בחינה קפדנית של האפשרות להגשים את תכליות המעצר בדרך של חלופת מעצר:

"...שכן אספקלריית הטיפול בקטינים נושאת עימה ייחוד ומעניקה דגש מוגבר לשיקול השיקומי... כשמדובר בקטינים, מסיט חלוף הזמן את נקודת האיזון בין השיקולים השונים לטובת הנאשם באופן מואץ יותר, ומחייב בחינה מתמדת של אפשרות לשחררו לחלופה כשהדבר ניתן" (בש"פ 6502/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 והאסמכתאות שם (13.9.2010)).

6. שמת דברים אלה נגד עיני, אך למרבה הצער ולמקרא התסקירים של שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המשיב, נראה כי אין למעשה חלופה של ממש למעצרו, בין היתר, נוכח התנגדותה הנמרצת של אמו לחלופה מוסדית, והתנהלותה החשדנית אל מול הרשויות. מהתסקירים עולה תמונה בעייתית של התדרדרות הולכת ונמשכת בהתנהגותו של המשיב, שהגיעה לשיאה באירוע המיוחס לו בכתב האישום, אירוע שיש בו כדי להעיד על מסוכנותו של המשיב.

ועיקרו של דבר, שאין בחלופה בבית הסבים חלופה של ממש, ואין לי אלא להפנות לדבריו של השופט דנציגר בבש"פ 333/17 הנ"ל:

"הנה כי כן, נוכח המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן העורר; בהינתן העובדה כי החלופה שהוצעה על ידו מצויה בעיר בה בוצעו העבירות המיוחסות לו, אף אם במרחק כזה או אחר מהמתלונן; בשים לב לבעייתיות שבשהותו של העורר לכל אורך היום בבית סבו וסבתו, אשר כעולה מתסקירי שירות המבחן אינו מהווה סביבה מיטבית; ומכיוון שאין בתכנית שהוצגה כדי לתת מענה הולם לקשיים שפורטו לעיל, שוכנעתי כי אין מנוס מהותרת העורר בשלב זה במעצר מאחורי סורג ובריא" (פסקה 14, הדגשה הוספה - י"ע).

נוכח מסוכנותו של המשיב והיעדר חלופה של ממש, איני רואה מנוס מקבלת הבקשה והארכת מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריא.

7. על כן, אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב ב-45 ימים החל מיום 23.5.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 54338-11-16 בבית המשפט המחוזי (לנוער) בבאר שבע, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, כ"ב באייר התשע"ז (18.5.2017).

ש ו פ ט